

delse, fordi de satte en højere Alder end 15 Aars Alderen som Grænse for deres Afgangseksamen, kan man jo ikke. Men det er klart, at naar 15 Aars Alderen slaas fast som den almindelige Grænse ogsaa for Piger, vil det faktisk blive overordentlig vanskeligt for de højere Pigeskoler at sætte en højere Grænse. Derved ville de i alt Fald komme til at stille sig selv meget ugunstigt i Konkurrencen med Fællesskolerne. Den almindelige Befolkning vil let slutte som saa: Naar vi i Fællesskolen kan faa vore Pigebørn gjort færdige til Mellemskoleeksamen ved 15 Aars Alderen, hvorfor i al Verden skal vi saa lade dem gaa til 16 Aars Alderen i de højere Pigeskoler? Og dette betragter jeg som en meget uheldig Virkning. Det kan være meget godt at stille Drengene og Piger lige. Men vi maa jo erindre, at paa det Alderstrin ere de ikke lige, og det at stille dem lige der, vil i Virkeligheden blive til Skade for Pigebørnene. Enhver, der har haft med Pigebørns Opdragelse at gøre, ved, at 15 Aars Alderen er den allervanskeligste Tid for dem til Eksamensforberedelse. Det er deres Overgangsalder, i hvilken de ofte ere meget sløje, tit maa forsømme Skolen og ingen videre Interesse have for deres Læsning. Det gælder derfor i den Tid om at skaffe dem saa megen Ro som muligt, det gælder om at sysselsætte dem med Skolekøkkenarbejde, med Haandgerning og den Slags Ting, medens man, naar de ere komne over den Alder, netop har et Par udmærkede Arbejdsaar for Pigebørn. Jeg tror derfor, det vil være meget uheldigt at stille de særlige Pigeskoler saa vanskeligt i Konkurrencen med Drengeskoler, der ogsaa optage Piger, som man paa denne Maade vil gøre, og jeg er derfor meget betænkelig ved dette Forslag. Jeg tror ikke, man skal være særlig glad ved, at Pigebørn i 15 Aars Alderen skulle slippes ind i Drengeskoler. Have de gaaet sammen fra smaa Børn, kan Fællesundervisning være fortræffelig, men at Pigebørn, der ere oplærte i særlige Pigeskoler indtil 15 Aars Alderen, derefter komme ind mellem en Flok Drengene, vil ganske sikkert fremkalde en hel Del Forhold, som man ikke fra *noget* pædagogisk Synspunkt kan ønske at fremme. Jeg er derfor meget forbavset over, at man med dette Forslag mener at have imødekommet et Ønske, der er kommet frem fra Pigeskolerne. Heller ikke forstaaer jeg Ændringsforslaget under Nr. 1, hvor der staaar: „I Pigeskolen kan Fransk optages som valgfrit Fag.“ Ved

2den Behandling forelaa der et Forslag, der saa saaledes ud: „Ligeledes kan Ministeren tillade højere Pigeskoler at gøre Tysk og Fransk til valgfrit Fag i Mellemskolen.“ Det kunde jeg forstaa, for saa kunde man vælge mellem Tysk og Fransk. Men som Forslaget nu foreligger, maa jeg tilstaa, at jeg slet ikke forstaaer det. Det er et Ændringsforslag, der er stillet til andet Stykke af § 5. I første Stykke af § 5 staaar der, hvilke Fag Mellemskolens Undervisning skal omfatte, og mellem disse Fag er Engelsk og Tysk. Men nu skal der i andet Stykke tilføjes, at de ogsaa *kunne* faa Fransk som et „valgfrit“ Fag. Det er en lidt underlig Brug af dette Ord „valgfrit“. Thi naar man ellers bruger dette Ord, plejer man at have to Ting at vælge imellem. Men her er der intet andet at vælge imellem end enten Fransk eller ikke Fransk. Tysk og Engelsk *skulde* de jo have efter det første Stykke af § 5. Jeg forstaaer i det hele ikke rigtigt den højtærede Ordførers Standpunkt. Han har bl. a. anbefalet den hele Reform dermed, at den skulde føre os noget væk fra den megen Sprogundervisning. Men Forholdet er jo for Tiden, at Realskolen for Pigebørnenes Vedkommende slutter med 17 Aars Alderen, og at der nu ved deres Eksamen kræves to Sprog, Tysk og Engelsk — eller eventuelt Fransk i Stedet for Tysk — altsaa i det hele to Sprog. Nu foreslaas det derimod, at Pige-Mellemskolen skal slutte ved 15 Aars Alderen, og at der ved dens ny Eksamen skal kræves Tysk og Engelsk obligatorisk, Latin eventuelt og saa mulig endvidere som det, man kalder et valgfrit Fag, Fransk. Det skulde de have Lov til at medtage. Man har undertiden været betænkelig ved det Aag, som de to Sprog ved Siden af de mange andre Fag kunde lægge paa den nuværende Undervisning. Men nu synes man ikke betænkelig ved, at der endogsaa kan blive 4 Sprog i en Skole, som endda afsluttes 2 Aar førend den nuværende. Det er mig en Gaade, og jeg har ønsket at høre den ærede Ordførers Forklaring om, hvad der menes med dette „valgfrit“, naar det sættes i andet Stykke, som her er foreslaaet.

Dermed har jeg udtalt mig om Ændringsforslagene, og om Forslaget i det hele, kan jeg fatte mig meget kort. Jeg kan efter den Stilling, jeg har indtaget til Forslaget, ikke give det min Stemme, og jeg kan ikke gøre det af flere Grunde. For det første, fordi dette Forslag efter min Overbevisning griber aldeles forstyr-